

for en Forstaaelse, thertimod vanffeliggjøre Udviklingen i Fremtiden ved en Realitetsbehandling af Lovforslagene. Det var altsaa under Hensyn til selve de foreliggende Sager, at man i Fjor foretrak at lade dem vente, afvente det Dieblif, da der maatte være tilveiebragt Betingelser for et mere frugtbart Samarbejde mellem Regjering og Rigsdag. Vi erindre alle den Uvillie, jeg kan gjerne sige Forbittrelse, hvormed man fra vore Modstanderes, fra Høires Side, stillede sig overfor den Fremgangsmaade, som Thinget den Gang valgte; man indrettede endog sin taktiske Stilling, sin Valgtaktik, paa Basis af den Fremgangsmaade, som Folkethinget havde fulgt. Vi kjende jo alle, hvorledes man netop under Hensyn til de ofte gjentagne og gjentagne Udtalelser om, at Befolkningen utvivlsomt vilde tilkjendegive sin Misbilligelse af den Fremgangsmaade, som Thinget benyttede, vilde give Bælgerne Anledning til at tage dette Spørgsmaal under Overtvælselse og Bedømmelse ved de forestaaende Valg og undgaa, at nogen Konflikt af anden Art og Karakter kom til at falde ind der imellem. Vi erindre endvidere alle de Udtryk, hvormed denne Folkethingets Politik blev betegnet fra dets Modstanderes Side. Man kunde ikke finde krasse og haanende Udtryk nok overfor Folkethingets Færd. Man ønskede altsaa dette Spørgsmaal forelagt for Bælgerne, om disse vilde billige eller misbillige Folkethingets Optraeden. Og Bælgerne svarede ved Valget den 25de Juni, og hvad svarede de? Svaret lød saaledes: Slaf os af med dette Ministerium. Der er fra Bælgernes Side viist en meget sund og naturlig Dømmekraft. Man har gennemskuet, hvad jeg vil kalde den Affektation, hvormed Interesse for Sagerne blev stillet til Skue fra vore Modstanderes Side, i det man nemlig har erkjendt, at Alvoren i den Interesse, der blev fremstillet for de foreliggende Sager fra visse Hold, ikke kunde vække Tillid, naar man ved Siden deraf saae, at man satte al Ting til Side for det ene Hensyn, at bevare det nuværende Regjeringsystem. Derfor lød Bælgernes Svar simpelt hen saaledes: Vi ville ikke have med dette Ministerium at bestille; og jeg vil føie til: De kunne spørge saa ofte, de ville, og de kunne spørge om, hvadsomhelst de ville, de ville da fra den danske Bælgerbefolkning kun faae dette ene Svar: Befri os fra dette Ministerium. Og jeg tror, at Bælgerbefolkningen i denne Henseende ser sundt og rigtig. Den er sig overmaade vel bevidst, at overfor de foreliggende Sager vil det i sin Tid, naar Betingelsen for et frugtbart Arbejde er bragt til Stede, være fornødent, uundgaaeligt, efter de Vil-

kaar vor Forfatning har givet os, at der skal vises Smøbekommen, skal slaas af paa de Fordringer, der stilles, den vil ikke binde sig overfor de foreliggende enkelte Sager til det eller det enkelte Bestemte; men den kræver, at den forfatningsmæssige Betingelse for en saadan Forstaaelse og Smøbekommen først og fremmest bliver bragt til Veie, og man vil derfor aldrig faae andet Svar under denne Regjering end dette: Befri os for Ministeriet. Og dette Svar har lydt denne Gang, den 25de Juni, stærkere og mere entenmig end nogeninde, og Svaret lyder vidt ud over ogsaa de Kredse, som egentlig kunne henregnes til Venstre. Det har været klart for os, at der med denne Regjering ikke har kunnet været Fred siden d. 12te April 1877, det har været en politisk og jeg vil sige en moralsk Umulighed. Det har været dette Ministerium forbeholdt yderligere og senere at angive den Forhandlingsstone, som Regjeringen maatte ønske skulde raade mellem Regjeringen og Folkethinget, og det skete den Gang, den opløste Folkethinget i Foraaret 1881 med den berømte Attest for, at Folkethinget manglede Evne og Villie (Brig: eller Villie!) ja, eller Villie til at fremme Sagerne. Saaledes vovede en Mindretalsregjering at tale til det store overveiende Flertal og den danske Bælgerbefolkning. Dermed er Forhandlingstonen bleven angivet fra dette Ministeriums Side. Oppositionen har siden voget sig stærkere og stærkere. Vi ere nu blevne kjede af at tørste Langhalm i en Forhandling, om hvis Udbytte vi intet som helst Haab nære længere. Vi hverken kunne eller ville atter gjenoptage denne Forhandling om Reformer med dette Ministerium, en Forhandling, som vi paa Forhaand maa anse og erklære for ørkesløs. Vi kunne ikke ligeoverfor den Villie, som er tilkjendegivet, vi kunne det ikke overfor den Villie, der er tilkjendegivet fra Bælgerbefolkningens Side, vi kunne det ikke overfor Hensynet til selve Sagernes Vel og Udsigten til, at de i Fremtiden skulle kunne føres bedre frem end nu, og vi ville det ikke af Hensyn til det Things Værdighed, som vi repræsenterer. Siden Valget d. 25de Juni have Begivenhederne endnu føiet store Opgaver til den lange Række af uløste Spørgsmaal, som staa paa Dagsordenen, — jeg sigter derved naturligvis til Slotsbranden. Atter ere store bethdningsfulde Opgaver stillede frem for os, og vi høre fra den meget ærede Conseilpræsident, at Regjeringen, — denne Regjering — omgaas med Planer til at forelægge Forslag ogsaa paa dette Omraade; da er det paa Tide mine Herrer, at der gives tydelig